

II.

Onder bovenstaanden titel heeft een zekere heer G. VAN ALPHEN uit Nijmegen in het vorig nummer van dit *Tijdschrift* zijn ontstemming gelucht door middel van een zoo verbijsterende verzameling beleedigingen aan het adres der Vereeniging van Nederlandsche maag-darm-artsen, dat ik, als voorzitter dier vereeniging, mij verplicht zie, u te verzoeken, dit, mijn protest tegen het opnemen in dit *Tijdschrift* van een dergelijk „betoog”(!), te plaatsen.

Velen zouden het stellig met mij ten hoogste betreuren, indien u in den vervolge vaker zoudt toestaan, dat uw kolommen op deze wijze ontsierd worden.

Augustus 1920.

SCHRIJVER.

III.

De waarnemende redactie kan zich in het geheel niet schuldig voelen wegens het verschaffen van gelegenheid: 1°. aan een huisarts, om zijn gemoed te uiten op een wijze diè niets krenkender was dan de uitingen, waartegen hij meende te moeten opkomen, en 2°. aan de bezoekers der vergadering van maag-darm artsen om te weten te komen wat er soms in de gemoederen van „het volk *achter* de specialisten” omgaat. Voor niemand kan dat zoo nuttig zijn als voor hen.

Amsterdam, Augustus 1920.

PINKHOF.

BRIEFWISSELING.

HULP AAN DE WEENSCH E ZIEKENHUIZEN.

De briefwisseling over de hulp aan de Weensche ziekenhuizen is in het vorig nummer *bij vergissing* onder de maatschappij-stukken in plaats van onder de ingezonden stukken geplaatst.

Redactie.

BERICHTEN.

Wetten, Besluiten, Officiële verslagen, enz.

Wetsontwerp tot regeling der ziekenverzorging.

Hopende, weldra een uitvoerige bepreking van dit ontwerp van bevoegde zijde te kunnen aanbieden, wenscht de redactie hier mede te deelen wat de memorie van toelichting behelst.

De minister van arbeid herinnert er aan, dat minister TALMA indertijd van meening was, dat de verschaffing van behoorlijke geneeskundige verzorging een *volksbelang* en niet *uitsluitend een arbeidersbelang* is en daarom meende in de Ziektewet, welke uitsluitend op de vaste arbeiders in ondernemingen betrekking heeft, niet de geneeskundige behandeling te moeten regelen.

Ook het huidige kabinet meent vorenbedoeld vraagstuk van dit standpunt te moeten bezien.

Voorts stelt de regeering zich op het standpunt, dat een goede ziekenverzorging niet mogelijk is, wanneer die zich niet over het geheele gezin uitstrekt.

Behoudens enkele geringe afwijkingen vereenigt de regeering zich met de regeling ontworpen door de staatscommissie van 11 Juni 1919, tot het uitbrengen van advies aangaande de meest wenschelijke wijze, waarop de ziekenverzorging van arbeiders en van in economisch opzicht met arbeiders gelijkstaanden, al of niet in aansluiting aan de bij de Ziektewet (wet van 5 Juni 1913) geregelde ziekteverzekering, zou kunnen worden geregeld. Wat betreft de vraag of degenen, die behooren tot den kring, voor welken de staat de ziekenverzorging in het bijzonder gaat steunen, wettelijk moeten